

- Som medlemmer af udvalget bør udpeges:
- 1 repræsentant for kommunalbestyrelsen (udpeget af det sociale udvalg, jfr. herved forsorgslovens § 26),
  - 1 tjenestemand ved socialkontoret (udpeget af det sociale udvalg),
  - 1 tjenestemand ved arbejdsanvisningskontoret (udpeget af kontorets tilsynsråd),
  - 1 repræsentant for arbejdernes fællesorganisation,
  - 1 arbejds giver (udpeget af den stedlige sammenslutning af organisationer af arbejdsgivere),
  - 1 repræsentant for kommunerne i det opland, der dækkes af kontaktudvalget (udpeget af disse kommuner i fællesskab) og den til udvalget knyttede faste læge, jfr. nedenfor under 21.

Såfremt kommunen skønner det af væsentlig betydning for samarbejdet med vedkommende amts- eller købstadkommunale sygehus, bør der efter forhandling med sygehuset og den stedlige lægeforening udpeges en sygehuslæge som medlem. Hvor forholdene gør det naturligt, kan desuden invalideorganisationerne og Samfundet og hjemmet for vanføre (ortopædiske hospitaler eller ambulatorier) være repræsenteret. Medlemmer og suppleanter bør udpeges for det kommunale råds funktionstid. Da det er vigtigt, at arbejdet sker i nær tilknytning til det folkevalgte kommunalstyre, bør repræsentanten for kommunalbestyrelsen normalt være formand for udvalget, medmindre en anden løsning i det enkelte tilfælde skønnes at være mere ønskelig.

21. Det er af afgørende betydning, at kontaktudvalget får et fyldestgørende grundlag for bedømmelse af, hvilken rolle sygdom eller defekt i det enkelte tilfælde spiller for erhvervsevnen, og hvilken foranstaltning der under hensyn til vedkommendes helbredstilstand er mest hensigtsmæssig, og der bør derfor til udvalget knyttes en fast læge, der kan foretage eller foranledige foretaget de nødvendige undersøgelser med henblik herpå. Denne læge, der gennem sin virksomhed vil opnå en særlig erfaring på disse områder, vil på værdifuld måde kunne udbygge og supplere det arbejde, der gøres af patienternes egen læge. Det kan i denne forbindelse nævnes, at man i enkelte kommuner har knyttet læger fastere til den sociale forvaltning, jfr. kommunelægeord-

ningen i København og ovenfor under 9 om sociallægen i Århus.

22. Forudsætningerne for nedsættelse af kontaktudvalg vil i almindelighed kun være til stede i større kommuner, hvor den sociale forvaltning er udspecialiseret, og der findes de fornødne muligheder for behandling og oplæring. Det må imidlertid anses for ønskeligt, at kontaktudvalgene og den hertil knyttede sagskundskab står til rådighed også for oplandets befolkning, og der bør derfor træffes aftale mellem vedkommende kommuner om et samarbejde herom, herunder om oplandskommunernes deltagelse i udgifterne.

23. Indenfor rammerne af de opgaver, der i medfør af de foran anførte betragtninger er tillagt kontaktudvalget, vil det i særlig grad påhvile udvalget

- a) at sikre den tidligst mulige erkendelse af tilfælde, i hvilke der er opstået eller må befrygtes at ville opstå vanskeligheder med hensyn til tilpasningen til arbejdslivet. Med henblik herpå bør personer, der i længere tid oppebærer kommunehjælp, dagpenge i henhold til ulykkesforsikringsloven, arbejdsløshedsunderstøttelse eller sygekassedagpenge, nøje følges. Om fornødent bør udvalget tage initiativ til, at vedkommende undersøges af udvalgets læge.
- b) at tage stilling til, hvilke foranstaltninger der eventuelt bør anbefales truffet overfor vedkommende.
- c) at sikre en stadig koordination af de forskellige institutioners indsats for den enkelte erhvervshæmmede.
- d) at fremkomme med forslag til forbedring af samarbejdet mellem institutioner inden for kontaktudvalgets område, udbygning eller oprettelse af institutioner m.v.

24. De gældende regler for statens deltagelse i udgifter ved de bestående institutioner og hjælpeformer berøres ikke af de i nærværende indstilling fremsatte forslag. Udgifterne til kontaktudvalgenes virksomhed må betragtes som en administrationsudgift, der i hvert fald delvis bør bæres af vedkommende kommuner. Kontaktudvalgenes virksomhed berører imidlertid sociale områder, der helt eller delvis finansieres af staten, såsom særforsorgen, den offentlige arbejdsanvisning, mødrehjælpen, arbejdsløshedsforsikringen og invaliderenteordnin-